

Загадкова скринька

Прокинувся якось кошлатий ведмедик на ім'я Барун, солодко позіхнув і пішов шукати в своєму дворі запашну малину. Наївшись досхочу, він раптом чомусь засумував. Барун вирішив зателефонувати своїй подрузі, пухнастій кішечці Лусілді. Друзі звали її просто Лу.

- Привіт, Лу! Як справи? - запитав кошлатий.
- Все пре-е-чудов-во-о, - промуркотіла кішка. - Щойно прокинулась.
- Та вже наче обід... Ти так довго спиш?
- Та ні. Я вже поснідала, погостила кіттики, поганяла мушку, яка залетіла до моєї кімнати, і знову лягла спатки. І так уже двічі, - похвалилася Лу.
- А ти часом не хочеш погратися зі мною? Щось мені сумно. Ми могли б зустрітись на галявині і пограти в хованки.
- Залюбки. Тріксі кликати?
- Авжеж. Подзвониш їй?
- Ні, давай ти. Я маю ще деякі справи, - позіхнувши, відповіла Лусілда.
- Добре. Тоді за годину біля старого дуба на галявині.
- До зустрічі!

Після розмови з подругою Барун пішов знову в сад, підкріпився малиною і повернувся в хатинку. Він пошукав у своїй записній книжечці номер Тріксі і набрав його.

- Привіт! - радісно пролунало в слухавку.
- Привіт! Слухай, Тріксі, ми тут домовились із Лу в хованки на галявині пограти. Хочеш із нами?
- Звісно!
- Чудово! Тоді на галявині за годину.
- Домовились!

The mysterious chest

Once a shaggy bear named Barun woke up, yawned sweetly and went to look for fragrant raspberries in his yard. Having eaten enough, he suddenly for some reason got bored. Barun decided to call his friend, fluffy kitty Lucilda. Her friends called her simply Lou.

- - Hi, Lou! What's up? - Shaggy asked.
- - Everethy-y-ying is fine, - murmured cat. - I just woke up.
- - It's lunch time, actually... Are you sleeping so long?
- - No. I already had breakfast, sharpened my claws, drove the fly that flew into my room, and again laid down my sleeping bags. And so twice, - Lou boasted.
- - Do you sometimes not want to play with me? Something makes me sad. We could meet on the lawn and play hide and seek.
- - Love it. Shall we call Trixie ?
- - Of course. Call her?
- - No, come on. I still have some things to do,- Lucilda replied, yawning.
- - All right. Then in an hour nearby the old oak on the lawn.
- - See you soon!

After talking with a friend, Barun went back to the garden, ate raspberries and returned to the hut. He looked in his notebook for Trixie's number and dialed it up.

- Hi! - joyfully sounded in the phone.
- Hi! Look, Trixie, we've arranged with Lou to play hide and seek on the lawn. You want with us?
- Of course!
- Great! Then on the lawn in an hour.
- Agreed!

By the way, Trixie is a mouse. Gray, small, with a beige speck on the back.

До речі, Тріксі - це мишка. Сіренька, маленька, з бежевою цяточкою на спинці. Барун, Лу і Тріксі були найкращими друзями. Вони частенько зустрічались і любили грати в усілякі ігри...

За годину трійко друзів вже були на галявині та жваво обговорювали хто починає водити.

- Давай я перша, - запропонувала мишка Тріксі.
- Давай, - погодилась Лу.
- Супер! - підхопив Барун.

Так друзі грались майже годину, щоразу змінюючи того, хто буде шукати. Їм було дуже весело. І от черговий раз випало шукати друзів ведмедику Баруну.

- Один, два, три, чотири, п'ять... Я йду вас шукати. Хто не заховався, я не винуватий, - сказав він, і гра знову почалась.

Кицюню кошлатий знайшов швидко, бо вона знову і знову ховалась у кронах дерев. Лу чомусь вважала, що це чудова схованка.

А ось мишку Тріксі Барун довго не міг знайти. Минуло майже пів години, перш ніж мишка знайшлася. Киця і ведмедик вже стомилися шукати її і саме сіли відпочити, як із-за кущів раптом вибігла Тріксі. Вона загадково глянула на друзів і знову зникла у густих хащах. Лу і Барун не встигли навіть переглянутись, як Тріксі знову вистрибнула з кущів, але цього разу вона щось тримала в лапках... Щось дуже велике і водночас цікаве. Коли друзі добре придивилися, то зрозуміли, що Тріксі тягне за собою... скриньку.

Barun, Lou and Trixie were best friends. They often met and loved to play all sorts of games...

Within an hour, three friends were already on the lawn and vividly discussing who was starting the game.

- "I'll be first," Trixie's mouse suggested.
- "Ok," Lou agreed.
- - Super! Barun picked up.

So friends played for almost an hour, each time changing the one who would seek. They had a lot of fun. And so once again it fell to seek friends bear Barun.

- - One, two, three, four, five... I'm going to seek you. Who did not hide, I'm not guilty, - he said, and the game began again.

Kitten shaggy found quickly, because she again and again hid in the crowns of trees. Lou somehow thought it was a great hiding place.

But the mouse Trixie Barun for a long time could not find. Almost half an hour passed before the mouse was found. Kitty and bear are already tired of seeking her and just sat down to rest, as from behind the bushes suddenly ran Trixie. She glanced mysteriously at her friends and again disappeared into the thick thicket. Lou and Barun did not even have time to watch Trixie jump out of the bushes again, but this time she kept something in paws...

Something very big and interesting at the same time. When friends took a good look, they realized that Trixie entailed... chest.